

ŠIRVINTŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS TARYBA

SPRENDIMAS

**PRITARIMO ŠIRVINTŲ RAJONO ČIOBIŠKIO PAGRINDINĖS MOKYKLOS
DIREKTORIAUS 2011 METŲ VEIKLOS ATASKAITAI**

2012 m. balandžio 26 d. Nr. 1-113

Širvintos

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (Žin., 1994, Nr. 55-1049; 2000, Nr. 91-2832; 2008, Nr. 113-4290; 2011, Nr. 52-2504) 16 straipsnio 2 dalies 19 punktu,

Širvintų rajono savivaldybės taryba n u s p r e n d ž i a:

Pritarti Širvintų rajono Čiobiškio pagrindinės mokyklos direktoriaus 2011 metų veiklos ataskaitai (pridedama).

Savivaldybės meras

Vincas Jasiukevičius

PRITARTA

Širvintų rajono savivaldybės tarybos

2012 m. balandžio 26 d. sprendimu Nr. 1-113

ŠIRVINTŲ RAJONO ČIOBIŠKIO PAGRINDINĖS MOKYKLOS DIREKTORIAUS 2011 METŲ VEIKLOS ATASKAITA

Mokyklos bendruomenė tam tikru mastu yra susitarusi dėl vertybių, kuriomis grindžiama mokyklos veikla. Reikia pastebėti, kad šis tarimosi, diskusijų procesas vyksta nuolatos, nes greta jau įsitvirtinusių ir daugumos bendruomenės narių pripažįstamų vertybių atsiranda nauji, „madingi“ dalykai, kuriuos lydi kontraversiškos nuomonės (ypač tai pastebima tarp atskirų grupių: tėvų, vaikų, mokytojų). Tai, kas svarbu mokiniams, ne visada vertina suaugusieji ir atvirkščiai. Gera tendencija tai, kad dauguma tėvų panašiai supranta svarbiausius ugdymo aspektus (kompetencijas) kaip ir mokytojai. Tai paliudija mokytojų metodinio susirinkimo apie kompetencijų ugdymą ir apskrito stalo diskusija su tėvais apie tai, ko vaikams labiausiai reikės ateityje gana panašus suvokimas.

Kad vertybės nėra tik deklaracijų lygmenis, bet jas atspindi ir mokyklos kasdienybė, galima spręsti iš to, kad per praėjusius metus mokykloje nebuvo didesnių nusižengimų, nėra mokyklos nelankančių ar nenorinčių lankyti mokinių.

Mokykla turi ir puoselėja savo tradicijas bei ritualus – ir šventinius, ir kasdieninius. Į šventinius stengiamės įtraukti ir tėvus, ir kitus seniūnijos bendruomenės narius, buvusius mokinius. Praėjusiais metais vienas iš mokyklos prioritetų buvo mokyklos renginiai, jų kokybė. Vienas iš kokybės kriterijų – tinkamas mokinių pasirengimas, ypač vedančiųjų; kiekvienas renginys buvo aptartas su rengėjais ir kitais bendruomenės nariais, išsiaiškinti pasisekę, puoselėtini bei tobulintini dalykai. Iš dalies pavyko įgyvendinti vieną iš tikslų – didinti mokinių atsakomybę už tai, ką daro ne tik pamokų metu.

Bendruomenės narių bendravimas ir bendradarbiavimas grindžiamas geranoriškumo, pagarbos, pasitikėjimo principais. Šie principai taikomi įvairiais lygmenimis: jie puoselėjami klasių vadovų tarp mokinių, mokytojai bendradarbiaudami tarpusavyje, administracija su personalu bei visais kitais bendruomenės nariais. Horizontalūs santykiai tarp bendruomenės narių nėra savitiksliis siekis. Mūsų požiūriu tai tinkama sąlyga geresnei vaikų socializacijai, sudaro geresnes galimybes vaikams bei kitiems bendruomenės nariams aktyviau įsitraukti į savivaldą. Todėl dauguma bendruomenės narių jaučiasi saugūs, nebijo reikšti savo nuomonės, žino, jog, reikalui esant, sulauks pagalbos. Tėvai nevengia ateiti į mokyklą ne tik šventinių renginių metu, bet ir klasių susirinkimus, valandėles, kitas akcijas (pvz., mokyklos aplinkos gražinimo). Dauguma tėvų pasitiki mokytojais, teigiamai vertina jų darbą.

Iš klasių vadovų ataskaitų galima teigti, kad klasių mikroklimatas yra geras, mokiniai linkę bendradarbiauti ir tarpusavyje, ir su mokytojais, dauguma mokinių jaučia atsakomybę už savo mokymąsi, beveik nepastebima nesveikos konkurencijos. Geras organizacijos mikroklimatas pasitarnauja mokinių pažangos siekiams, todėl šis procesas yra nuolat stebimas, analizuojamas, koreguojamas. Beveik visada pasitvirtina mūsų nuostata, kad investicija į žmonių santykius pasiteisina – brandūs santykiai padeda kiekvienam, pradedant pirmoku ir baigiant vadovais, augti kaip asmeniui, bendruomenės nariui, piliečiui.

2010–2011 m. m. mišraus amžiaus vaikų grupę lankė 12 vaikų. 1–4 klasėse mokėsi 27 mokiniai, 5–10 klasėse – 37 mokiniai. Pradinių klasių mokiniai visi padarė pažangą, vyresnių klasių mokiniai visi baigė teigiamais įvertinimais; 7 mokiniai mokėsi 8–10 balais; 4 mokiniai – tik su vienu „7“. Mokiniai per mokslo metus praleido 4305 pamokas, iš jų – 3772 dėl pateisinamos priežasties.

Galima teigti, kad prie pakankamai gerų mūsų mokyklos mokinių pasiekimų prisideda nuolat kuriama ugdymuisi tinkama aplinka. Mūsų mokyklos mokinių ugdymo(si) kokybę nusako ir tai, kad didesnė dalis dešimtokų rinkdavosi neprivalomą pasiekimų patikrą, kurią sėkmingai

išlaikydavo, o nuėjusių mokyti į kitas mokyklas rezultatai ne tik nepablogėdavo, bet pas mus gerai mokėsi ar kitose srityse pasiekę gerų rezultatų ir kitose mokyklose atstovauja joms olimpiadose, sporto varžybose.

Praėjusiais metais mes džiaugėmės šiais mokiniais: A. Gumbrevičiute, A. Savarauskite, R. Vansevičiumi, L. Verbicku – pradinį klasių rajono trikovės varžybose

iškovojuisiais prizines vietas; G. Niekyte, R. Pranckevičiumi, R. Šalkauskaite, M. Peredniu, T. Sapitavičiute – matematikos konkurse „Kengūra 2011“ patekusiems į rajono dešimtuką.

Praėjusiais metais daug dėmesio skyrėme pamokos kokybei gerinti. Lankant pamokas išaiškėjo, kad dalis mokytojų skirtingai supranta įvairius pamokos organizacijos ypatumus. Dėl to darėme metodinius užsiėmimus, mokytojai lankė vieni kitų pamokas, kad galėtų palyginti savo ir kolegų pamokas. Per metodinius diskutuodami susitarėme dėl vienodos pamokos struktūros, iš naujo aptarėme pamokos uždavinio formulavimą, vertinimą. Aptarta, kaip mokytojų ir mokinių veiklas per pamokas labiau orientuoti į išmokimą, keičiant dabar vyraujančią mokymo(si) apskritai procesą į pamokos pabaigoje pamatuojamą rezultatą.

Aptardami pamokos kokybės kriterijus, padarėme išvadą, kad reikšmingas jos rodiklis yra refleksija bei vertinimas. Daugiau dėmesio skyrėme vertinimui kaip informavimui – su šiais susitarimais buvo supažindinti tėvai per visuotinį tėvų susirinkimą. Vertinimui pamokoje dar kartą aptarėme Bloomo taksonomijos teikiamas galimybes ir sutarėme naudotis ja ne tik vertindami, bet ir rengdami užduotis, formuluodami klausimus.

Didelė dalis mūsų mokyklos mokinių yra vaikai iš socialinės rizikos šeimų. Tokiems vaikams reikalingas ypatingas dėmesys. Dažniausiai tokie vaikai prastai mokosi, turi įvairių problemų su draugais ir šeimoje. Tad praėjusiais mokslo metais buvo ypatingai daug skirta dėmesio šių vaikų pozityviai socializacijai mokykloje.

Kai kurių vaikų problema – mokyklos nelankymas. Labai daug dirbta su tėvais, kalbėjoms, kokios priežastys lemia vaiko mokyklos nelankymą. Išsiaiškinome, kad dažnai vaikai neina į mokyklą, nes neatlieka namų užduočių, todėl nenuėina visai. Aiškinomės ir kalbėjoms su klasių vadovais ir mokiniais, kad ir neatlikus užduočių ateiti į mokyklą yra tikrai geriau, nei iš viso neateiti. Nes taip praleidi temas, o vėliau sunku prisivyti. Dėl to jaučiasi vėl prastai ir vėl prasideda mokyklos nelankymas. Po šių pokalbių nelankymas sumažėjo, tačiau nežymiai. Tad ir ateinančių metų veikloje vienas iš prioritetų bus mokyklos nelankymo mažinimas.

Didelis dėmesys buvo skiriamas mokinių tėvams ir bendradarbiavimui su jais. Tėvai noriai kalbasi apie savo vaikus, dalinasi informacija. Tačiau dažniau tai vengia daryti su klasių vadovais, nors socialiniam pedagogui pasipasakoja savo lūkesčius ir nerimą. Noriai ateina į mokyklą, domisi vaikų pasiekimais. Buvo dažnai kviečiami dalyvauti mokyklos veikloje, bendruose renginiuose ir gražinant mokyklos aplinką.

Dar mokslo metų pradžioje tėvais pageidavo būti iš anksto informuojami, kada pas juos atvyks socialinis pedagogas ar klasės vadovas. Šio susitarimo laikėmės ir tai sustiprino bendradarbiavimą ir susikalbėjimą.

Didelis dėmesys buvo skirtas darbui su klasės vadovais ir kitais pedagogais. Dalintasi informacija apie mokinius, apie specialiųjų poreikių turinčius mokinius, apie dėmesio reikalaujančius mokinius ir kaip su tokiais vaikais reikia dirbti. Kokį dėmesį jiems rodyti, kaip kalbėtis su tokių mokinių tėvais. Su klasių vadovais pildyti socialiniai klasių planai.

Visus mokslo metus teikta socialinė pagalba. Socialinės rizikos šeimų vaikai turėjo galimybę nemokamai įsigyti mokyklinius reikmenis. Sunkiai gyvenančių šeimų vaikai gauna nemokamus pietus ir pusryčius.

Praėjusiais mokslo metais didelis dėmesys skirtas patyčių prevencijai. Vaikai tapo labai pikti ir agresyvūs. Dažnai įsiveldavo į muštynes. Vesti įvairūs užsiėmimai patyčių tematika. Vaidinom įvairias situacijas susijusias su patyčiomis, aiškinomės, kaip tokiose situacijose reikia elgtis, kas yra auka, o kas nusikaltėlis. Vaikai patys bandė keisti situacijos pabaigą, diskutavo, kaip galima būtų išvengti patyčių. Mano nuomone, tai buvo labai aktualu ir daugeliui vaikų tai buvo tarsi planas, kaip galima būtų pasielgti įvairiose situacijose.

Kartu su vaikais vaidinome vaidinimą mokytojų dienai, ruošėmės ir dalyvavome akcijoje skirtoje „Tolerancijos dienai“, taip pat darėme mokykloje akciją „Savaitė be patyčių“. Tokiose akcijose vaikai noriai dalyvauja ir taip pat aktyviai bando įtraukti ir savo draugus.

Taip pat su vaikais dalyvavom ECOSERVISO akcijose rinkti šiukšles, tapome nugalėtojais.

Buvome su vaikais išvažiuavę į pažintines ekskursijas. Viena iš įsimintiniausių – išvyka prie jūros į Palangą ir į Klaipėdą. Vykstant su vaikais į išvykas, su jais tampa labai artimas. Jie pradeda tavimi pasitikėti ne tik kaip socialiniu pedagogu, o kaip tikru draugu, kreipiasi patarimų ir tikisi pagalbos. Tai yra labai svarbu. Taip sustiprinamas mūsų ryšys, kuris daro didelę įtaką asmens augimui, psichologiniam, doroviniam brendimui.

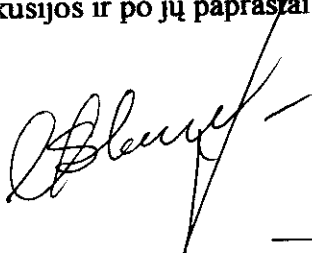
Mokyklos veiklos planavimas prasideda įsivertinimo procesu. Mūsų mokykloje šis procesas vyksta kiek kitaip nei įprasta, nes mokytojų bendruomenė yra pasiskirsčiusi į tris nuolatines darbo grupes, o grupės savo ruožtu – veiklos rodikliais iš visų penkių sričių. Pagal plačiojo įsivertinimo rezultatus kiekviena grupė pasirenka tobulintinus rodiklius, daro jų SSGG analizę, formuluoja tikslus ir numato jų įgyvendinimo laiką bei procedūras; vėliau šie grupių siūlymai diskutuojami ir koreguojami mokytojų taryboje, aptariami mokyklos taryboje ir priimami galutiniai susitarimai.

Tokiu būdu planuojant įtraukiama kiek įmanoma daugiau mokyklos bendruomenės narių – taip užtikrinamas planavimo procedūrų demokratiškumas, tačiau iškyla ir sunkumų. Ne visi dalyvaujantieji vienodai gerai susipažinę su visomis mokyklos veiklos sritimis (ypač tėvams sunku suvokti dabartinės švietimo bei vadybos politikos naujoves), jiems sunku aprėpti mokyklos kaip organizacijos visumą, todėl aptariant bendresnius dalykus neretai nukrypstama į detales, išleidžiant iš akių tolimesnę perspektyvą.

Bet tokios procedūros – tai kaina, kurią turime sumokėti už valdymo demokratiškumą.

Mokyklos vadovų santykiai su darbuotojais, mokiniais bei jų tėvais grindžiami savitarpio supratimu. Priimant sprendimus išklausoma mokytojų tėvų atstovų nuomonė, organizuojamos diskusijos ir po jų paprastai susitariama.

Direktorius

Steponas Mažrimas